ministrite komitee esimehe von Bunge ja endise rahaministri Wyshnegradsky, niisamutt ka Eestimaa guberneri würst Schahowskoi. Ka kuulus komponist Rubinstein on ära surnud. — Kuna kõrge walitsus Asias suurt rahutööd Siberi raudtee kallal usinaste edasi toimetab, kestis Hiinlaste ja Japanlaste wahel äge sõda edasi, kuni Hiinlased sunnitud olliwad rahu tegema, nink pidiwad nad selle eest Japanlastele hulga raha ja maad ära andma. — Ka Hispania riiki ähwardab sõda, nimelt Kuba saarel, nii et sinna hulk sõjawäge mässajaid waigistama on saadetud. — Prantsusemaal lahkus presidendi toolilt Casimir Perier ja sai tema asemele Felix Faure. Kõrges wanaduses lahkus siit ilmast kuulus Suetsi kanali ehitaja Lesseps. — Saksamaal pidustati suurewiisiliselt kuulsa riigimehe ja kantsleri würst Bismargi 80-aastast sündimisepäewa. Ka awati sääl Junikuul pidulikul wiisil laewasõiduks walmissaanud kanaal, mis Põhja- ja Läänemered ühendab ja sedawiisi kardetawat mereteed ümber Taanimaa hästi lühendab. — Pöörame wiimaks silmad meie kitsa kodumaa poole, siis näeme, et siingi ilma tööta aega mööda ei saadeta. Iseäranis on põllutöö see, mis hoolega silmas peetakse, sest põllutöö on kõigi teiste alus. Priiuse mälestuseks on nõuu, põllutöökooli elusse kutsuda, mis ettewõtte wäga kiiduwäärt on ja lootuse järele ka hääle lõpule saab jõudma. Sangastesse on uus põllumeeste selts asutatud. — Pärnu-Walga raudtee kallal tehtakse tublisti tööd ja loodetakse seda selle aasta lõpuks walmis saawat. — Miitawis peeti enne Taani suur Läti laulupidu Kuuramaa 100-aastase Wenemaaga ühenduse mälestuseks ära. Arwatakse, et pidu korda olla läinud.

Meie laulu- ja karskuseseltsid on ka waguši oma tööd edasi teinud ja ilmub nende tegewusest juba kaunis wili. Olgu see ka edespidi nõnda. Edenegu, kaswagu, õitsegu töid, mis auus, tulus ja hää on.

Karu käpa all.

Ühe reisija päewaraamatust P. Gr.

Ma ei ole mitte kirjanik ja ei tahagi seda olla; püssi olen ma ikka enam armastanud kui sulge,— aga ma olen oma elu sees nii mõndagi näinud ja „läbi teinud", et mõne minu elujuhtumise jutustamine waheši ometi kirjapanemise ja trükimusta wäärt on. Lootuse järele saawad need read ka lugejatele meele järele olema.

Ma olen risti ja põigiti Amerika läänepoolised rohtlaaned läbi käinud, olen nädalate ja kuude kaupa säälsetes määratutes metsades hulkunud. Ma sõudsin oma wäikeses paadikeses üle pilliroos kahisewate järweleste ja ehitasin enesele ütiteise tumeda soo sees olewa kühmaku otsa. Ka Atlandi mere kaldal laswawates põlistes metsades olen ma nii mõnegi kananahka ihu pääle ajawa öö ja päewa üle elanud, sest säälsed metsad kubisewad kuhjani murdjatest metsalistest.

Suwel 1842 läksime — üks wäike seltskond — Walgesse mägestikku ja wõtsime kõik oma jahi- ja kalapüüdmise riistad enestega kaasa.

Minu seltsilisi oli kolm: esite wana Benjamin G, üks meie kõige paremateši jahimeesteši. Ta oli paks ja tugew. Nelikümmend aastat oli ta sündimisest saadik mööda läinud ja eht ta elus küll palju waewa ja muret